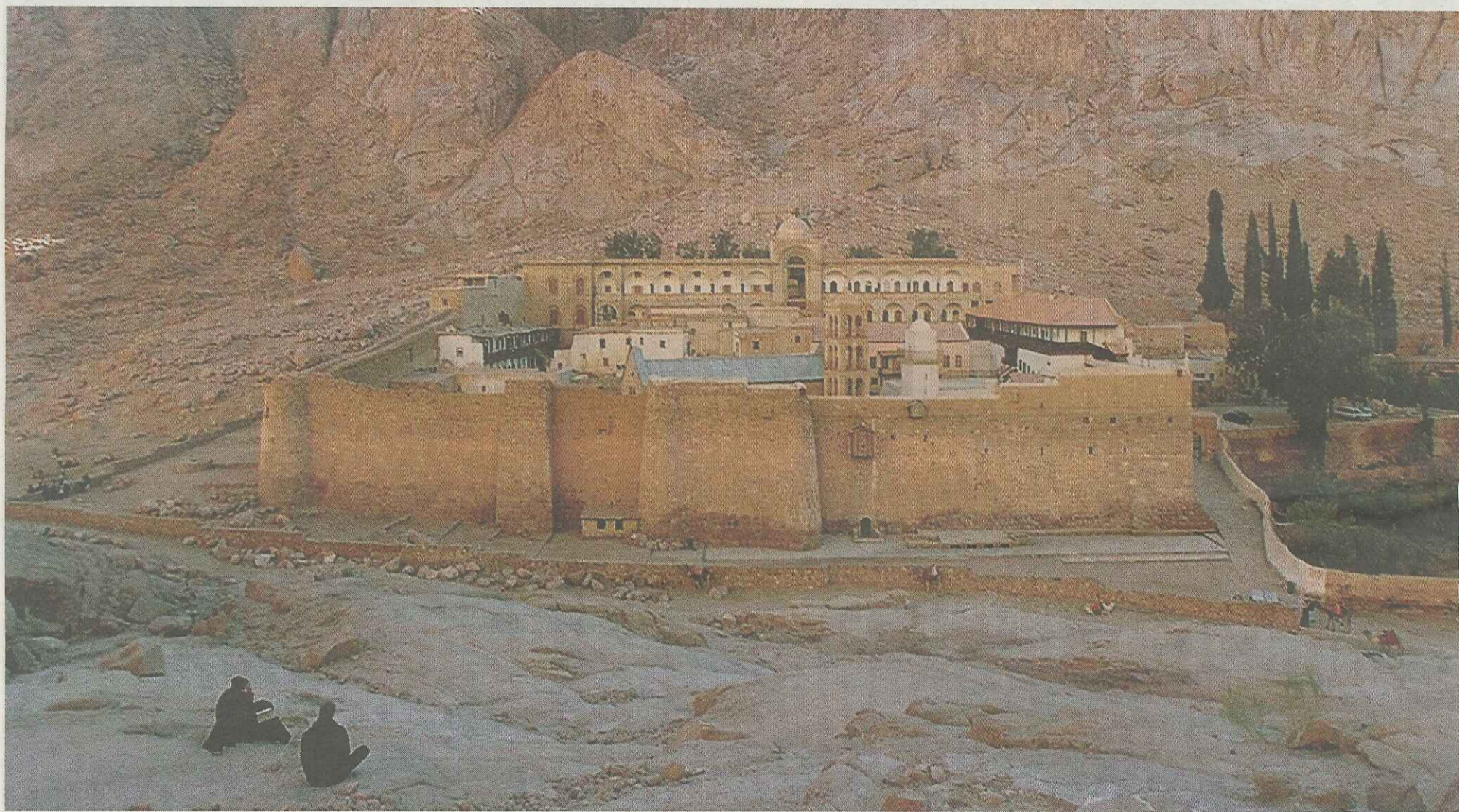

Steeds meer toeristen zoeken de rust van de woestijn op, bijvoorbeeld in de Sinai. Dat is voor een overprikkelde stadsbewoner wel even wennen: In plaats van stilte horen we het bloed in onze oren suizen.

De stilte van de Sinaiwoestijn

Vakantie 2011

Het beroemde Catharinaklooster (boven) en de prachtige kleuren van de Coloured Canyon (helemaal boven).

FOTO'S AFP en SASKIA BOSCH

Saskia Bosch

Wel eens absolute stilte gehoord? Waarschijnlijk niet zo vaak, want stilte is in Nederland een schaars goed. Zo schaars dat er zelfs speciale gidsjes worden uitgegeven met de laatste plekken waar je rust niet wordt verstoord door overkomende vliegtuigen of het geruis van een snelweg. Wie in deze tijd van lawaai en jachtigheid op zoek gaat naar rust en stilte komt daarom al snel in het buitenland terecht.

Met name de woestijnen van Egypte mogen zich in een toenemende populariteit bij stilteaanbidders verheugen. Maakte je twintig jaar geleden als toerist in Egypte stevast het bekende rondje langs Caïro, Luxor en Aswan om de piramiden, tempels en koningsgraven te bezoeken, zo'n tien jaar geleden begon de opkomst van badplaatsen Hurghada, Sjarm al-Sjeik en Dahab en momenteel komt er bijna jaarlijks een nieuwe badplaats bij. Het zal niet lang meer duren of de hele Rode Zeekust is een grote Costa del Sol, met enorme *all inclusive resorts*.

Maar de laatste jaren ontwikkelt zich in Egypte nog een nieuwe tak

van toerisme: de woestijntochten. De reizen zijn vooral populair bij mensen die houden van rust en een afkeer hebben van massatoerisme. Deze trek naar de woestijn op zoek naar verstillings kent in Egypte een lange traditie.

Al in de oudheid hadden de Egyptenaren een godin van de stilte. Meretseger ('Zij die van stilte houdt') huiste in de bergtop die boven de Vallei der Koningen bij Luxor uittorent. Wie de tijd neemt om van het werkmansdorp Deir el-Medina naar de Vallei der Koningen te lopen en even pauzeert in het domein van Meretseger zal ook nu nog een weldadig gevoel van rust ondergaan, weg van de

Vakantiebeurs

Het nieuwe vakantie seizoen begint voor de reisbranche en veel vakantiegangers op de Vakantiebeurs in Utrecht. Ook dit jaar puilen acht hallen van de Jaarbeurs weer uit met informatie over alle mogelijke bestemmingen, exotisch of dichtbij, extreem of gezapig.

De beursorganisatie verzond dit jaar het thema 'Onvergetelijke bestem-

bussen met kwetterende toeristen.

Ook de Egyptische christenen, trokken al vroeg naar de woestijn voor stilte en contemplatie. Vanaf de tweede eeuw vestigden wijze mannen (anachoreten) zich in de woestijn om zich op hun geloof te bezinnen. Om hen heen ontstonden geloofsgemeenschappen, waaruit de eerste kloosters voortkwamen.

Tegenwoordig zijn de populairste stiltebestemmingen in Egypte de Westelijke woestijn met zijn vele oasen en de Sinaiwoestijn. Wie zin heeft in een tocht door de Sinai kan een kant-en-klare reis boeken bij een reisbureau, maar ook ter plekke een lokale gids opduikelen. In de bad-

plaatsen wemelt het van de bedoeïnegidsen, die toeristen tegen betaling graag inwijden in het leven in de woestijn.

Meer informatie vindt u op www.vakantiebeurs.nl

plaatsen wemelt het van de bedoeïnegidsen, die toeristen tegen betaling graag inwijden in het leven in de woestijn.

De gidsen kennen de woestijn op hun duimpje. Ze navigeren zonder gps of landkaart door de woestijn en weten in een handomdraai een vuurtje te stoken waarop ze met eenvoudige ingrediënten smakelijke maaltijden bereiden of een potje bedoeïenthee brouwen.

Maak echter niet de fout te denken dat voor deze bedoeïenen de tijd heeft stil gestaan. De moderne bedoeïnegids heeft een Facebookpagina en een mobiele telefoon. Of twee, zoals gids Yusuf Mohammed, wiens mobieltjes op de meest afgelegen plaatsen in de woestijn beginnen te rinkelen. Meestal is het zijn moeder, die wil weten waar hij uithangt. „Sinds ik haar een mobiel heb gegeven, belt ze me onophoudelijk”, verzucht hij.

Bovendien trekken veel bedoeïenen niet meer rond, maar wonen in dorpen en stadjes. Gids Goma Salim Barakat, de zoon van stamhoofd sjeik Salim Barakat, groeide nog op in woestijn. Maar inmiddels is hij zelf in het stadje Abu Zeneima aan de rand van de woestijn gaan wonen, om van daaruit zijn toeristenbedrijf

te runnen. „Mijn kinderen groeien op in de stad en komen alleen nog in de woestijn als ze op bezoek gaan bij hun opa en oma”, vertelt hij.

De liefde voor de woestijn zit de gidsen echter nog steeds in het bloed. Zo trekken ze na een verblijf in hun dorp of stad steeds weer even

Bezienswaardigheden in de Sinai

Catharinaklooster en Mozesberg

De populairste bezienswaardigheden in de Sinai zijn zonder twijfel het Catharina-klooster en de nabijgelegen Mozesberg. Dagtochten naar het klooster zijn vanuit elke badplaats te boeken en starten vroeg omdat het klooster alleen 's ochtends voor publiek geopend is. De belangrijkste bezienswaardigheid in het klooster is de Kerk van de Transfiguratie. Het klooster beschikt ook over een waardevolle collectie manuscripten en iconen. Daarnaast groeit er binnen de kloostermuren een struik die een stek zou zijn van de brandende braambos uit de bijbel.

Ook het beklimmen van de Mozesberg is een bijzonder populair uitstapje. Om de zonsopgang te kunnen meemaken, moet je rond een of twee uur 's nachts aan de tocht beginnen. Het kan voor de zon opkomt behoorlijk koud zijn. De Mozesberg is de plek waar Mozes volgens de bijbel de tien geboden ontving. Verwacht echter geen gewijde sfeer op de top. Het krioelt er van de toeristen en souvenirverkopers. En na de zonsopgang begint iedereen tegelijkertijd aan de afdaling waardoor lange files op de berghelling ontstaan. Wie gesteld is op zijn rust kan beter de nabijgelegen Catharinaberg beklimmen. Deze beklimming is een stuk moeilijker. Huur een goede gids in.

Coloured Canyon

Vrijwel elke toerist boekt een tripje naar de Coloured Canyon. In deze

kloof zijn fraai gekleurde rotsformaties te zien. De tocht is fysiek niet zwaar. Wel is er een plek in de kloof waar de bezoeker zich door een smalle doorgang moet persen. Mensen die veel overbodige kilo's meetersen zouden hier klem kunnen komen te zitten. De meeste toeristen bezoeken de kloof 's ochtends, in de namiddag is het veel rustiger.

Hathortempel

De oude Egyptenaren trokken al in de oudheid naar de Sinai om mineralen zoals turkoois en koper te winnen. Op een bergtop bij Serabit al-Khadem bouwden ze een tempel voor de godin Hathor in haar hoedanigheid als 'Meesteres van het turkoois'. De tempel is zeer vervalen en wordt momenteel gerestaureerd.

Wadi Maghara

Op de rotswanden van Wadi Maghara zijn vele oud-Egyptische inscripties te vinden. De beroemdste is de inscriptie van farao Sechemchet, die regeerde van 2648 tot 2640 voor Christus. De inscriptie toont hoe de farao de buitenlanders verslaat en is van groot historisch belang omdat hij aantoont dat de Egyptenaren al vanaf de derde dynastie naar de Sinai trokken om mineralen te delven. Vlakbij de inscriptie bevinden zich ook faro'nische turkooismijnen. Deze zijn volledig uitgeput, maar wie tijd en energie heeft om enkele uren door het gruis te snuffelen kan minuscule stukjes turkoois vinden.

Wandeling met gids door een wadi.

FOTO GERARD VAN LAARHOVEN

de woestijn in om hun „hoofd leeg te maken”.

Voor de westerse bezoeker valt het aanvankelijk nog niet mee om zich aan te passen aan de rust en stilte van de Sinaiwoestijn. Met name de eerste kennismaking met het fenomeen absolute stilte pakt niet zo idyllisch uit als verwacht. Nadat het kampeement aan de voet van een berg bij Serabit al-Khadem is opgeslagen en iedereen zich in zijn slaapzak heeft genesteld, lijkt het grote genieten te kunnen beginnen. De Melkweg strekt zich als een witte band boven onze hoofden uit en de avond is bladstil.

Maar dan blijken onze stadse oren maar niet te kunnen wennen aan de stilte. In plaats van stilte horen we het bloed in onze oren suizen, alsof ze naarstig op zoek zijn naar een geluid om op te vangen. Pas na een uurtje hebben de oren zich aangepast aan de afwezigheid van ieder geluid en kunnen we eindelijk genieten van de alles overheersende stilte. En dan kom je haast als vanzelf in een filosofische stemming en voel je je verbonden met al die duizenden generaties voorouders die in een wereld leefden waarin lawaai niet een constante factor was.

In de daarop volgende dagen blijkt de aanpassing aan het eenvoudige leven in de woestijn verrassend snel te gaan. Slapen op het woestijnzand is veel makkelijker dan gedacht. En voor je het weet zit je bij de eerste zonnestraal rechtop in je slaapzak en begin je te dommelen zodra de zon ondergaat. Leuk is het ook om de kunst van het overleven in de woestijn van de gidsen af te kijken. De eerste keer dat het je lukt om zelfstandig het vuur aan te maken, ben je apetrots.

Natuurlijk is er ook genoeg te zien in de Sinai. Het schiereiland biedt een hele rits bezienswaardigheden (zie hiernaast). Maar indrukwekkender zijn toch de momenten van verstillings die de woestijn biedt. Zoals 's ochtends als de zon opkomt en iedereen nog slaapt, zachtjes uit je slaapzak kruipen voor een ochtendwandeling. Het enige geluid dat je hoort is het knerpen van de steentjes onder je schoenen. Halverwege de wandeling kom je opeens een oude bedoeïne tegen die kalmpjes onder een boom zit. Na een praatje vervolg je je weg, om onverwacht op een betoverend mooie zijvallei te stuiten, waar de acaciabomen zachtjes staan te dromen in de ochtendzon.

... maar werd ons gevraagd of we met hem
en zijn vrouw in een...
nieuwe vrouw eisen dat wij elk contact

... maar werd ons gevraagd of we met hem
en zijn vrouw in een...
nieuwe vrouw eisen dat wij elk contact